

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 26 september 2000 *

I de förenade målen T-74/97 och T-75/97,

Büchel & Co. Fahrzeugteilefabrik GmbH, Fulda (Tyskland), företrätt av advokaterna W.A. Rehmann och U. Zinsmeister, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Bonn & Schmitt, 62, avenue Guillaume, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av R. Torrent, A. Tanca och S. Marquardt, rättstjänsten, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna H.-J. Rabe och G.M. Berrisch, Hamburg och Bryssel, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören A. Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande i mål T-74/97,

och

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren V. Kreuzschitz och N. Khan, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, biträdda

* Rättegångsspråk: tyska.

av M. Hilf, professor vid Hamburgs universitet, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande i mål T-75/97,

rådet har i mål T-74/97 stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren V. Kreuzsitz, och N. Khan, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och av

Republiken Frankrike, företrädd av K. Rispal-Bellanger, sous-directeur, internationella ekonomiska och gemenskapsrättsliga frågor, utrikesministeriets rättsavdelning, och G. Mignot, secrétaire des affaires étrangères, samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om

— ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 71/97 av den 10 januari 1997 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom rådets

förordning (EEG) nr 2474/93 på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt förordning (EG) nr 703/96 (EGT L 16, s. 55) i mål T-74/97,

- ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 88/97 av den 20 januari 1997 om bemyndigande av att import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina befrias från utvidgning genom rådets förordning nr 71/97 av den antidumpningstull som införs genom rådets förordning nr 2474/93 (EGT L 17, s. 17) i mål T-75/97,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden, K. Lenaerts samt domarna V. Tiili, J. Azizi, M. Jaeger och P. Mengozzi,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 12 oktober 1999,

följande

Dom

Bakgrund och tillämpliga bestämmelser

- 1 Sökanden, Büchel & Co. Fahrzeugteilefabrik GmbH, är ett bolag bildat enligt tysk rätt som huvudsakligen tillverkar, och i enstaka fall säljer, cykeldelar. Sedan år 1982 importerar bolaget även cykeldelar från Folkrepubliken Kina. Mellan åren 1992 och 1996 motsvarade försäljningen av de importerade delarna 20 procent av bolagets omsättning. Sökandens import utgör mindre än 2,5 procent av all import av cykeldelar från Folkrepubliken Kina till gemenskapen. Sökanden innehar kapitalandelar i bolaget Hua De Plastics Corporation Ltd, som tillverkar cykeldelar och som har sitt säte i Shanghai i Folkrepubliken Kina.
- 2 Den 8 september 1993 antog rådet förordning (EEG) nr 2474/93 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av cyklar som har sitt ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av preliminär antidumpningstull (EGT L 228, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 23, s. 25, nedan kallad den ursprungliga förordningen).

- 3 Den 22 december 1995 antog rådet förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1, nedan kallad grundförordningen). I artikel 13 i grundförordningen föreskrivs följande:

”Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som har införts enligt denna förordning utvidgas till att omfatta import av likadana produkter eller delar av sådana produkter från tredje land. Kringgående skall definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredje land och gemenskapen som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomiskt berättigande finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevis för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevis på förekomsten av dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter.” (Artikel 13.1).

”... De tillämpliga bestämmelserna i denna förordning som gäller förfaranden vid inledande och genomförande av undersökningar skall gälla enligt denna artikel.” (Artikel 13.3).

”Produkter som åtföljs av ett tullcertifikat som intygar att import av varorna inte utgör kringgående skall inte omfattas av registrering enligt artikel 14.5 eller av åtgärder. Dessa certifikat kan på skriftlig ansökan utfärdas till importörer efter bemyndigande genom ett beslut av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén eller ett beslut av rådet om införande av åtgärder...” (Artikel 13.4.)

”Bestämmelserna i denna artikel skall inte utesluta den normala tillämpningen av gällande tullbestämmelser.” (Artikel 13.5).

- 4 Till följd av ett klagomål från European Bicycle Manufacturers Association (Europeisk sammanslutning av cykelfabrikanter) antog kommissionen förordning (EG) nr 703/96 av den 18 april 1996 om inledande av en undersökning om kringgående, genom montering i Europeiska gemenskapen, av de antidumpningsåtgärder som införts genom den ursprungliga förordningen mot import av cyklar med ursprung i Kina (EGT L 98, s. 3, nedan kallad undersökningsförordningen). Denna undersökning omfattade perioden från den 1 april 1995 till den 31 mars 1996.

- 5 Det framgår av artikel 1 i undersökningsförordningen att det i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen inleddes en undersökning av import av cykeldelar enligt KN-nummer från 8714 91 10 till 8714 99 90 med ursprung i Kina som används för montering av cyklar i gemenskapen.

- 6 Enligt artikel 2 i samma förordning ”skall tullmyndigheterna instrueras att vidta lämpliga åtgärder i syfte att registrera importen av cykelramar, cykelgafflar, cykelfälgar och cykelnav enligt respektive KN-nummer 8714 91 10, 8714 91 30, 8714 92 10 och 8714 93 10 för att säkerställa att eventuella antidumpningstullar kan tas ut från och med dagen för denna registrering för det fall de antidumpningstullar som tillämpas på import av cyklar med ursprung i Kina skulle utvidgas till att också omfatta import av ovannämnda cykeldelar”. Det framgår även av denna artikel att ”[i]mporten... inte [får] registreras om den åtföljs av tullcertifikat som utfärdats enligt artikel 13.4 i [grundförordningen]”.

- 7 I artikel 3 i denna förordning föreskrivs att ”[o]m de berörda parternas uppgifter skall beaktas vid undersökningen måste de inom 37 dagar efter det att denna förordning har översänts till myndigheterna i Kina ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter och begära att höras. Berörda parter kan också begära att bli hörda av kommissionen inom samma tidsfrist. Denna förordning skall anses ha översänts till Kinas myndigheter den tredje dagen efter

det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Eftersom denna förordning offentliggjordes i den officiella tidningen den 19 april 1996, löpte fristen ut den 29 maj 1996.

- 8 I åttonde och nionde övervägandena i ingressen till denna förordning anges, under rubriken "Frågeformulär", att "[f]ör att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att skickas till de monteringsföretag i gemenskapen" som nämns i klagomålet och att "[v]id behov kommer uppgifter att inhämtas från tillverkare i gemenskapen" (åttonde övervägandet). I nionde övervägandet anges att "[a]ndra berörda parter som kan påvisa att de troligen kommer att beröras av undersökningsresultaten anmodas att så snart som möjligt begära ett frågeformulär, eftersom även de omfattas av den tidsfrist som anges i denna förordning".

- 9 Den 5 juli 1996, det vill säga efter utgången av den frist på 37 dagar som föreskrivs i artikel 3 i undersökningsförordningen, erhöll kommissionen ett fax från sökanden, i vilket denne hävdade att dess import inte utgjorde ett kringgående av antidumpningstullen samt ansökte om ett certifikat om icke-kringgående i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen.

- 10 Den 2 augusti 1996 besvarade kommissionen denna ansökan och sände ett frågeformulär till sökanden, vilket hade utformats särskilt för importörer som inte själva monterar cyklar (nedan kallade mellanledsimportörer), och klargjorde att detta frågeformulär sändes till företag i syfte att erhålla de upplysningar som kommissionen ansåg vara nödvändiga för att tilldela certifikat om icke-kringgående. Sökanden underrättades emellertid om att dess ansökan inte skulle behandlas, eftersom den hade inkommit för sent.

- 11 Den 6 september 1996 återsände sökanden det ifyllda frågeformuläret till kommissionen.

- 12 Genom skrivelse av den 20 december 1996 informerade kommissionen sökanden om att den gällande antidumpningstullen skulle utvidgas till att omfatta de angivna essentiella cykeldelarna som hade sitt ursprung i eller som importerades från Folkrepubliken Kina. Kommissionen bifogade även förslaget till förordning om denna utvidgning. Kommissionen betonade dessutom i denna skrivelse att det i enlighet med detta förslag till förordning endast var de importörer som själva monterade cyklar (nedan kallade monteringsimportörer) som kunde befrias direkt från denna antidumpningstull och att mellanledsimportörerna för detta ändamål var tvungna att ansöka om tillstånd hos de nationella tullmyndigheterna inom ramen för tillståndsförfarandet för vissa varor som åtnjuter gynnsam behandling i tullhänseende på grund av deras användning för särskilda ändamål (nedan kallat det särskilda ändamålsförfarandet), som föreskrivs i artikel 82 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) och i artikel 291 och följande artiklar i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

- 13 Den 9 januari 1997 inkom sökanden med sitt yttrande över det ovannämnda förslaget till förordning. Sökanden ville veta varför den inte kunde befrias direkt av kommissionen i enlighet med undersökningsförordningen och i enlighet med vad kommissionens tjänstemän, som ansvarade för undersökningen, hade bekräftat per telefon. Sökanden kritiserade dessutom valet av cykeldelar som omfattades av utvidgningen, bland annat av den anledningen att det för vissa av dessa cykeldelar i praktiken skulle vara omöjligt att bevisa att de används för särskilda ändamål när de säljs vidare i stället för att monteras direkt efter importen.

- 14 Den 10 januari 1997 antog rådet förordning (EG) nr 71/97 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom den ursprungliga förordningen på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av

vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt undersökningsförordningen (EGT L 16, s. 55, nedan kallad utvidgningsförordningen)

- 15 I enlighet med artikel 2 i denna förordning skall antidumpningstullen utvidgas till att omfatta import av vissa essentiella cykeldelar, som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och som varit föremål för undersökningen (artikel 1 i undersökningsförordningen, se ovan punkt 5).
- 16 I artikel 3.1 i utvidgningsförordningen anges att "[k]ommissionen skall... i en förordning anta de bestämmelser som är nödvändiga för att bemyndiga befrielse från den tull som utvidgas genom artikel 2 för import av essentiella cykeldelar som inte kringgår den antidumpningstull som införs genom [den ursprungliga förordningen]". Enligt artikel 3.2 skall denna kommissionsförordning, i enlighet med relevanta tullbestämmelser, innehålla bestämmelser om bemyndigande av befrielse från tullen och kontroll av import av essentiella cykeldelar som används dels av monteringsimportörer, dels av mellanledsimportörer. Vad gäller import som utförts av denna sistnämnda kategori importörer, framgår det av trettiosjätte till trettionionde övervägandena i ingressen till denna förordning att kommissionen skall inrätta ett förfarande genom vilket det kan fastställas om deras verksamhet utgör ett kringgående av antidumpningstullen. I detta syfte skall kommissionen utnyttja mekanismen för kontroll av användning för särskilda ändamål, vilken föreskrivs i artikel 82 i förordning nr 2913/92 och i artikel 291 och följande artiklar i förordning nr 2454/93.
- 17 Den 16 januari 1997 besvarade kommissionen sökandens skrivelse av den 9 januari 1997 genom att bland annat bekräfta att den, i enlighet med utvidgningsförordningen, inte kunde befria mellanledsimportörerna direkt från den utvidgade antidumpningstullen.

- 18 Den 20 januari 1997 antog kommissionen förordning (EG) nr 88/97 om bemyndigande av att import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina befrias från utvidgning genom utvidgningsförordningen av den antidumpningstull som införs genom den ursprungliga förordningen (EGT L 17, s. 17, nedan kallad undantagsförordningen). Denna förordning innehåller villkoren och förfarandereglerna för befrielse från den utvidgade tullen beträffande import som utförts av dels monteringsimportörer, dels andra importörer, under förutsättning att de importerade varornas användning för särskilda ändamål kontrolleras av de nationella tullmyndigheterna i enlighet med den lagstiftning som det hänvisas till ovan i punkt 12.

Förfarandet

- 19 Sökanden har genom ansökningar, som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 mars 1997, väckt talan i de båda målen.
- 20 Kommissionen och rådet har genom särskilda handlingar, som inkom till förstainstansrättens kansli den 6 juni och den 9 juni 1997, gjort en invändning om rättegångshinder beträffande talan i de båda målen i enlighet med artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler.
- 21 Genom beslut meddelat den 21 juni 1999 av ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning i utökad sammansättning i mål T-74/97 har kommissionen och Republiken Frankrike fått tillstånd att intervensera till stöd för rådets yrkanden. Dessa intervenienter har emellertid avstått från att inkomma med yttranden vad gäller frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning. Ordföranden har vidare delvis bifallit sökandens begäran om konfidentiell behandling i förhållande till Republiken Frankrike vad gäller vissa uppgifter i ansökan.

- 22 Genom beslut meddelat den 20 september 1999 av ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning i utökad sammansättning har målen T-74/97 och T-75/97 i enlighet med artikel 50 i rättegångsreglerna förenats vad gäller det muntliga förfarandet och den slutgiltiga domen.
- 23 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet.
- 24 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid sammanträdet den 12 oktober 1999.

Parternas yrkanden

- 25 I mål T-74/97 har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara utvidgningsförordningen,

- förklara att artikel 13 i grundförordningen i enlighet med artikel 184 i EG-fördraget (nu artikel 241 EG) inte skall tillämpas i den del som den utgör rättslig grund för utvidgningsförordningen,

- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

26 I mål T-75/97 har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara undantagsförordningen,

- förklara att utvidgningsförordningen i enlighet med artikel 184 i fördraget inte skall tillämpas i den mån den utgör rättslig grund för undantagsförordningen,

- förklara att artikel 13 i grundförordningen i enlighet med artikel 184 i fördraget inte skall tillämpas i den del som den utgör rättslig grund för befrielseförordningen och utvidgningsförordningen,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 I mål T-74/97 och T-75/97 har rådet och kommissionen yrkat att förstainstansrätten skall

- avgöra frågan huruvida det föreligger rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan i enlighet med artikel 114.1 i rättegångsreglerna,

- avvisa de invändningar om rättsstridighet som gjorts med stöd av artikel 184 i fördraget,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Sökanden har, i sitt yttrande angående invändningarna om rättegångshinder, yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla rådets och kommissionens yrkande om att frågan huruvida det föreligger rättegångshinder skall avgöras utan att själva sakfrågan prövas och avgöra frågan om rättegångshinder samtidigt som själva sakfrågan prövas,

— i andra hand bereda sökanden tillfälle att yttra sig angående invändningarna om rättegångshinder under ett särskilt muntligt förfarande.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

1. Mål T-74/97

29 Rådet har, i enlighet med artikel 114 i rättegångsreglerna, yrkat att talan skall avvisas till följd av att det föreligger rättegångshinder som består i dels att talan är för omfattande, dels att sökanden inte är personligen berörd av utvidgningsförordningen i den del som det i denna förordning föreskrivs dels att antidumpingstullen skall utvidgas, dels att ett system för befrielse från den utvidgade antidumpingstullen skall inrättas.

Huruvida det föreligger rättegångshinder till följd av att talan är för omfattande

Parternas argument

- 30 Rådet har gjort gällande att talan inte kan prövas, eftersom den avser ogiltigförklaring av utvidgningsförordningen i dess helhet. Det framgår emellertid av argumenten i sökandens ansökan att denna endast avser ogiltigförklaring av bestämmelserna i dels artikel 2 i denna förordning, jämförd med artikel 1, till den del som det föreskrivs en utvidgning av antidumpningstullen, dels artikel 3.2 andra och tredje strecksatserna i samma förordning, i vilken det föreskrivs att det särskilda ändamålsförfarandet skall tillämpas på mellanledsimportörernas näringsverksamhet.
- 31 Rådet har, med hänvisning till domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-174/87, Ricoh mot rådet (REG 1992, s. I-1335, punkt 7), anført att sökanden varken har visat att den har ett berättigat intresse av att få saken prövad vad gäller de övriga bestämmelserna i utvidgningsförordningen eller har framfört något argument i detta hänseende.
- 32 Enligt sökanden skall utvidgningsförordningen ogiltigförklaras i sin helhet.

Förstainstansrättens bedömning

- 33 Enligt den fasta rättspraxis som rådet har åberopat till stöd för denna invändning om rättegångshinder kan ett företag, i fråga om en förordning som innehåller föreskrifter om införande av olika antidumpningstullar för en rad företag, beröras personligen endast av de bestämmelser i förordningen genom vilka detta påförs en särskild antidumpningstull och i vilka beloppet på denna tull fastställs, men inte av de bestämmelser genom vilka andra företag påförs antidumpnings-

tullar (se till exempel domstolens dom av den 7 maj 1987 i mål 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, REG 1987, s. 1809, punkt 7, svensk specialutgåva, volym 9, s. 75, och domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet Ricoh mot rådet, punkt 7).

- 34 Det förevarande målet skiljer sig från de mål som har gett upphov till den ovannämnda rättspraxis som har åberopats av rådet, eftersom det i utvidgningsförordningen föreskrivs en enda antidumpningstull, medan i de ovannämnda målen olika tullar hade påförts olika företag.
- 35 En ogiltigförklaring av endast den bestämmelse som rör utvidgning av antidumpningstullen skulle vidare leda till att utvidgningsförordningen fullständigt urholkades. De övriga delarna i denna förordning rör enbart genomförandet av denna bestämmelse, i synnerhet vad gäller möjligheten att bli befriad från den utvidgade tullen, och kan följaktligen inte skiljas från denna.
- 36 Denna invändning om rättegångshinder skall följaktligen ogillas.

Huruvida det föreligger rättegångshinder till följd av att sökanden inte är personligen berörd av utvidgningsförordningen

Parternas argument

- 37 Rådet har hävdats att sökanden inte är personligen berörd av utvidgningsförordningen, vare sig till den del det i artikel 2, jämförd med artikel 1, föreskrivs att antidumpningstullen skall utvidgas till att omfatta vissa essentiella cykeldelar

från Folkrepubliken Kina eller till den del det enligt artikel 3.2 andra och tredje strecksatserna inrättas regler om befrielse från tullen till förmån för mellanledsimporthörer.

- 38 Sökanden har inledningsvis gjort gällande att en självständig importörs ställning i en undersökning om kringgående av antidumpningsåtgärder inte kan jämföras med den ställning som en självständig importör har i ett antidumpningsförfarande.
- 39 Till skillnad från ett sådant förfarande är syftet med en undersökning som görs inom ramen för en förordning om utvidgning av en antidumpningstull nämligen inte att fastställa att det förekommer dumpning i ett tredje land, utan att fastställa huruvida det förekommer kringgående av en förordning om införande av en antidumpningstull för företag som är etablerade inom Europeiska unionen. Denna undersökning berör nämligen importörerna av de ifrågavarande produkterna och inte tillverkarna eller exportörerna som finns i ett tredje land. Sökanden anser således att rådet felaktigt har hänvisat till en rättspraxis som rör frågan huruvida en talan, som har väckts av självständiga importörer gentemot förordningar om införande av slutgiltiga antidumpningstullar, kan tas upp till sakprövning. Inom ramen för undersökningar som leder till införandet av en slutgiltig antidumpningstull har de ekonomiska aktörerna nämligen oundvikligen en annan ställning än i ett förfarande för utvidgning av en sådan tull.
- 40 Sökanden anser att den är personligen berörd av utvidgningsförordningen till den del som denna förordning innebär att tillämpningsområdet för antidumpningstullen utvidgas. Med beaktande av importörernas roll i ett förfarande om kringgående, är deras situation jämförbar med den situation som exportörer och tillverkare i tredje land befinner sig i under ett förfarande genom vilket en antidumpningstull införs för första gången. Sökanden har hävdat att de principer som har utvecklats i fast rättspraxis, enligt vilka en rättsakt om införande av antidumpningstullar skall anses personligen beröra de tillverknings- och exportföretag som kan visa att de utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller att de berörts av de föregående undersökningarna (domstolens dom av den 21 februari 1984 i de förenade målen 239/82 och 275/82, Allied Corpora-

tion m.fl. mot kommissionen, REG 1984, s. 1005; svensk specialutgåva, volym 7, s. 519), skall tillämpas på sökandens fall.

- 41 Sökanden har i detta hänseende gjort gällande att den i egenskap av företag som har ansökt om ett certifikat om icke-kringgående uttryckligen har omnämnts i åttonde övervägandet i utvidgningsförordningen. Den omständigheten att denna ansökan inte har inlämnats inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 3 i undersökningsförordningen saknar rättslig betydelse. I artikel 13.4 i grundförordningen föreskrivs nämligen inte någon tidsfrist för att inkomma med en sådan ansökan. Kommissionen har dessutom översänt ett frågeformulär till sökanden och har hört sökanden under undersökningen. I artikel 6.2 i grundförordningen föreskrivs vidare en tidsfrist på 30 dagar för att inkomma med yttranden i en antidumpningsundersökning. Denna tidsfrist kan förlängas under förutsättning att den berörda parten företer goda skäl härför. Enligt sökanden har kommissionen indirekt beviljat sökanden en sådan förlängning genom sin skrivelse av den 2 augusti 1996, vilken det hänvisas till ovan i punkt 10, eftersom kommissionen hade översänt ett frågeformulär till sökanden trots att tidsfristen hade löpt ut.
- 42 Sökanden har vidare påpekat att den inte kunde veta att den hade rätt att delta i undersökningen, eftersom denna undersökning i enlighet med undersökningsförordningen avsåg verksamhet som utförs av monteringsimportörer och, i förekommande fall av gemenskapstillverkare av vissa cykeldelar. Sökanden har nämligen påpekat att dess verksamhet som mellanledsimportör endast avser lösa cykeldelar och inte cykeldelar som redan har monterats. Det är av detta skäl som sökanden inte tog ställning inom den föreskrivna tidsfristen.
- 43 Sökanden har även gjort gällande att det följer av förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-161/94, Sinochem Heilongjiang mot rådet (REG 1996, s. II-695, punkt 47), att ett företag som har varit inblandat i undersökningen inte upphör att vara personligen berört av det skälet att kommissionen slutligen beslutade att inte beakta de upplysningar som ingetts av företaget. Även den omständigheten att de upplysningar som sökanden ingett till kommissionen inte beaktades av den sistnämnda är till omedelbar nackdel för sökanden.

- 44 Sökanden anser slutligen att rådets argument, enligt vilka sökanden hade en relativt obetydlig marknadsandel i förhållande till importen till gemenskapen av cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina och att denne därför inte kunde påstå sig inneha en särställning, saknar relevans för det omtvistade förfarandet. Detta förfarande avsåg nämligen endast importörer av sådana cykeldelar som var etablerade inom Europeiska unionen.
- 45 Sökanden anser vidare att den är personligen berörd av utvidgningsförordningen till den del det genom denna förordning införs regler om befrielse från tullen.
- 46 Sökanden har för det första hävdats att den har deltagit i undersökningen och inkommit med yttranden avseende de regler om befrielse från tullen som kommissionen hade för avsikt att införa. Genom att översända frågeformuläret har kommissionen dessutom indirekt godtagit sökanden som en berörd part i undersökningen. Kommissionen har nämligen tydligt uttryckt sin önskan att höra mellanledsimpportörerna i syfte att eventuellt befria dem från antidumpnings-tullen.
- 47 För det andra har sökanden bestritt rådets invändning att reglerna om befrielse från tullen som omfattar mellanledsimpportörerna var grundade på abstrakta överväganden. Den omständigheten att kommissionen översände ett frågeformulär till sökanden som var särskilt avsett för mellanledsimpportörer visar enligt sökanden att denna institution inte utgick ifrån att det rörde sig om en abstrakt fråga. Kommissionen har nämligen, genom att översända frågeformuläret till sökanden, övervägt möjligheten att själv befria mellanledsimpportörerna. Denna möjlighet har enligt sökanden även bekräftats av kommissionens tjänstemän under flera telefonsamtal. Det är först under ett senare skede av förfarandet som kommissionen ändrade åsikt och hänvisade mellanledsimpportörerna till det

särskilda ändamålsförfarandet. Svaranden har således, när den antog utvidgningsförordningen, indirekt avslagit sökandens ansökan om ett certifikat om icke-kringgående.

Förstainstansrättens bedömning

- 48 Det skall undersökas huruvida sökanden är direkt och personligen berörd av utvidgningsförordningen till den del denna förordning dels utvidgar tillämpningsområdet för den antidumpningstull som infördes genom den ursprungliga förordningen, dels inrättar regler om befrielse från den utvidgade tullen genom en kommissionsförordning.

— Utvidgningen av antidumpningstullen

- 49 I enlighet med artikel 14.1 i grundförordningen skall "[p]rovisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar... införas genom förordning". Detsamma gäller för utvidgningen av de antidumpningstullar som genom denna bestämmelse införts på import från tredje land av liknande produkter eller delar av dessa produkter i enlighet med artikel 13.1 och 13.3 i grundförordningen. Även om det med avseende på kriterierna i artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 fjärde stycket EG i ändrad lydelse) är riktigt att dessa förordningar genom sin art och räckvidd faktiskt har generell karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på samtliga berörda ekonomiska aktörer, är det för den skull inte uteslutet att bestämmelser i dessa förordningar kan beröra vissa ekonomiska aktörer direkt och personligen (domen i de ovan i punkt 40 nämnda förenade målen Allied Corporation m.fl. mot kommissionen, punkt 11, och förstainstansrättens dom av den 25 september 1997 i mål T-170/94, Shanghai Bicycle mot rådet, REG 1997, s. II-1383, punkt 35).

- 50 Sökanden berörs direkt av utvidgningsförordningen, eftersom medlemsstaternas tullmyndigheter är skyldiga att ta ut den antidumpningstull som genom denna förordning utvidgats till att gälla import av vissa produkter utan att dessa myndigheter lämnas något utrymme för eget skön (se i detta hänseende domen i det ovan i punkt 49 nämnda målet Shanghai Bicycle mot rådet, punkt 41).
- 51 Vad gäller kravet att sökanden skall vara personligen berörd har sökanden hävdats att den situation som denne i egenskap av importör befinner sig i under ett förfarande för utvidgning av en antidumpningstull skiljer sig helt från den situation som en importör i ett förfarande för införande av en slutgiltig antidumpningstull befinner sig i. Med hänsyn till denna omständighet har sökanden hävdats att den, vad gäller frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning, skall likställas med tillverknings- och exportföretag som, om de kan visa att de utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller att de berörts av de föregående undersökningarna, enligt fast rättspraxis skall anses vara personligen berörda av en rättsakt genom vilken en antidumpningstull införts (domen i de ovan i punkt 40 nämnda förenade målen Allied Corporation m.fl. mot kommissionen, punkt 12, i det ovan i punkt 43 nämnda målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, punkt 46, och i det ovan i punkt 49 nämnda målet Shanghai Bicycle mot rådet, punkt 36).
- 52 Det framgår emellertid av artikel 13.1 i grundförordningen att utvidgningsförordningen endast syftar till att utvidga tillämpningsområdet för den ursprungliga förordningen till att omfatta import av liknande produkter eller delar av sådana produkter. En förordning som syftar till att utvidga en antidumpningstull har således samma rättsverkningar i förhållande till företaget som omfattas av den utvidgade tullen som en förordning genom vilken en slutgiltig tull införts i förhållande till företaget som omfattas av en sådan tull.
- 53 Av detta följer att endast den omständigheten att sökanden i det förevarande målet skall betala en tull i enlighet med en förordning om utvidgning av en antidumpningstull inte innebär att den, vad gäller frågan huruvida dess talan om

ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning, befinner sig i en rättslig situation som skiljer sig från den situation som importörer, vilka omfattas av en förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull, befinner sig i.

- 54 Sökandens situation i det förevarande målet är dessutom inte heller jämförbar med den situation som importörer befinner sig i, inom ramen för ett förfarande som leder fram till införandet av en slutgiltig antidumpningstull där de aktuella varornas försäljningspris ligger till grund för antingen fastställandet av exportpriset, och därmed för fastställandet av att det förekommer dumpning, eller för beräkningen av själva antidumpningstullen (domstolens dom av den 14 mars 1990 i de förenade målen C-133/87 och C-150/87, Nashua Corporation m.fl. mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-719, punkt 15, av den 14 mars 1990 i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, REG 1990, s. I-781, punkt 18, och av den 11 juli 1990 i de förenade målen C-305/86 och C-160/87, Neotype Techmaslexport mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-2945, punkt 20).
- 55 Det framgår nämligen av utvidgningsförordningen att kommissionen i sin undersökning undersökte huruvida den ursprungliga förordningen hade kringgåts genom monteringsverksamhet, i den mening som avses i artikel 13.2 i grundförordningen. Kommissionen undersökte i detta syfte ett visst antal monteringsimportörers näringsverksamhet. Dessa företag har, i egenskap av monteringsimportörer som gav sig till känna inom de tidsfrister som föreskrivs i artikel 3 i undersökningsförordningen, angetts i femte övervägandet i utvidgningsförordningen. Sökanden, som inte bedriver sådan verksamhet utan endast agerar mellanhand, finns inte med bland dessa företag. Sökanden har inte visat att utvidgningsförordningen, till den del den innebär en utvidgning av antidumpningstullen, på något sätt har fastställts på grundval av uppgifter om dess näringsverksamhet.
- 56 Sökanden har vidare, genom hänvisning till domen i det ovan i punkt 43 nämnda målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, hävdats att den så vitt möjligt deltog i den föregående undersökningen och att den därmed skall anses vara personligen berörd av utvidgningsförordningen.

- 57 Förstainstansrätten konstaterar att det var först den 5 juli 1996, och således efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 3 i undersökningsförordningen, som sökanden för första gången trädde in i förfarandet i syfte att ansöka om ett certifikat om icke-kringgående.
- 58 Sökanden har under dessa omständigheter inte använt sig av sin rätt att delta i undersökningen som föreskrivs i undersökningsförordningen, vilket innebär att den inte kan stödja sig på de principer som fastslogs i domen i det ovan i punkt 43 nämnda målet Sinochem Heilongjiang mot rådet (punkt 47).
- 59 Sökanden kan inte rättfärdiga den omständigheten att den överskridit den ovannämnda tidsfristen med att den, i egenskap av mellanledsimpportör av lösa cykeldelar som inte har monterats, hade anledning att tro att den inte berördes av undersökningen om kringgående och att den därmed inte hade rätt att delta i denna undersökning. Det är riktigt att det framgår av åttonde övervägandet i undersökningsförordningen att kommissionen i första hand försökte inhämta de nödvändiga upplysningarna från monteringsimportörer och gemenskapstillverkare (se ovan punkt 55). Undersökningen hade likväl, i enlighet med artikel 1 i denna förordning, inletts vad gäller importen av vissa cykeldelar, oavsett om de hade monterats eller inte. Kommissionen hade i detta sammanhang även anmodat alla andra berörda parter som kunde påvisa att de troligen skulle beröras av undersökningsresultaten att delta i denna undersökning inom den föreskrivna tidsfristen, vilket framgår av artikel 3 och nionde övervägandet i ingressen till den ovannämnda förordningen. Sökanden, som importerade de cykeldelar som avsågs i undersökningen och som inte har bestritt den omständigheten att den är en berörd part, skulle således ha deltagit i denna undersökning inom den föreskrivna tidsfristen för att kommissionen skulle ha kunnat bedöma sökandens upplysningar. Sökanden har i vilket fall som helst inte visat att kommissionens behöriga tjänstemän gav sökanden felaktiga uppgifter vid de informella kontakterna mellan dessa tjänstemän och sökanden under undersökningen.
- 60 Den omständigheten att kommissionen, till följd av den ansökan om ett certifikat om icke-kringgående som ingavs per fax den 5 juli 1996, gav sökanden tillstånd

att fylla i ett frågeformulär som hade utformats särskilt för mellanledsimpportörer, kan inte ge stöd åt sökandens argument att dess talan kan tas upp till sakprövning. Syftet med detta frågeformulär som sändes till flera mellanledsimpportörer var nämligen, i enlighet med vad sökanden och kommissionen bekräftade under sammanträdet, endast att erhålla allmänna upplysningar om den relevanta marknaden. Dessa upplysningar kunde emellertid inte, även om de skulle ha undersökts av kommissionen, ligga till grund för kommissionens bedömning i fråga om förekomsten av ett kringgående av den ursprungliga förordningen och således inte heller vara avgörande för gemenskapsinstitutionernas ingripande.

- 61 Vad gäller det yttrande som sökanden inlämnade till kommissionens tjänstemän den 9 januari 1997 (se ovan punkt 13), kan det konstateras att det är uteslutet att detta yttrande hade kunnat beaktas av kommissionen eller rådet under detta framskridna skede av förfarandet, eftersom det sändes dagen före antagandet av utvidgningsförordningen.
- 62 Sökanden är följaktligen inte heller personligen berörd av bestämmelserna i utvidgningsförordningen på grundval av sitt deltagande i undersökningen.
- 63 Sökanden har slutligen inte heller visat att det föreligger omständigheter som ger upphov till en situation som särskiljer sökanden i förhållande till alla andra personer. Sökanden har i synnerhet inte visat att den befinner sig i en situation som är jämförbar med den situation som sökanden befann sig i i det mål som gav upphov till domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet (REG 1991, s. I-2501). Med en marknadsandel som är mindre än 2,5 procent av den sammanlagda importen av lösa cykeldelar från Folkrepubliken Kina är sökanden uppenbarligen inte den största gemenskapsimportören av de berörda produkterna. Sökanden har, genom att endast åberopa att försäljningen av cykeldelarna med detta ursprung mellan åren 1992 och 1996 motsvarade 20 procent av dess omsättning, inte heller förebringat tillräckligt med uppgifter för att det skall vara möjligt att dra slutsatsen att dess verksamhet i stor utsträckning är beroende av den import som berörs av utvidgningsförordningen.

- 64 Sökanden är följaktligen inte personligen berörd av utvidgningsförordningen till den del den avser utvidgning av antidumpningstullens tillämpningsområde.

— Bestämmelserna i förordningen om inrättandet av regler om befrielse från den utvidgade tullen genom en kommissionsförordning

- 65 I enlighet med artikel 3 i utvidgningsförordningen har rådet dels bemyndigat kommissionen att i en förordning anta de bestämmelser som är nödvändiga för att bevilja befrielse från den utvidgade tullen för import av cykeldelar som inte utgör kringgående av antidumpningstullen, dels fastställt vissa riktlinjer som kommissionen skall följa. I artikel 3 anges att kommissionen skall föreskriva hur befrielsen från den utvidgade tullen, som är tillämplig på monteringsimportörer och mellanledsimportörer, skall fungera i enlighet med relevanta tullbestämmelser.

- 66 Det framgår av utvidgningsförordningen, i synnerhet av trettionde till fyrtiofjärde övervägandena i ingressen till denna förordning, att rådet inte har fastställt vilket förfarande som skall följas för att dessa kategorier importörer skall kunna beviljas befrielse från tullen med hänsyn till deras särskilda situation. Inom ramen för denna förordning har rådet tvärtom definierat detta förfarande med hänsyn till syftet med artikel 13 i grundförordningen, det vill säga att förhindra kringgående av den införda antidumpningstullen, samtidigt som mellanledsimportörer kan förebringa bevisning om att de cykeldelar som de importerar skall användas för särskilda ändamål och därmed befrias från den utvidgade tullen.

- 67 Utvidgningsförordningen — till den del den inför regler om befrielse från den utvidgade tullen — berör följaktligen inte sökanden på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för den eller på grund av en faktisk situation som särskiljer

den i förhållande till alla andra personer, utan endast på grund av den objektiva egenskapen att sökanden, på samma sätt som alla andra aktörer som faktiskt eller potentiellt befinner sig i en identisk situation, är mellanledsimpportör av cykeldelar från Folkrepubliken Kina.

- 68 Sökandens argument, enligt vilket dess deltagande i undersökningen och det yttrande som den inlämnat beträffande förslaget till regler om befrielse från tullen utgör en grund för att talan kan tas upp till sakprövning, kan inte heller godtas. Även om sökanden hade rätt att delta i det förfarande som ledde fram till antagandet av utvidgningsförordningen, genom vilken regler om befrielse från den utvidgade tullen inrättas, skall det erinras om att sökanden inte trädde fram inom den föreskrivna tidsfristen (se ovan punkt 57).
- 69 Till den del utvidgningsförordningen inför regler om befrielse från den utvidgade tullen, utgör den således i förhållande till sökanden en rättsakt som har allmän giltighet och inte ett beslut i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 70 Av vad anförts följer att talan i mål T-74/97 skall avvisas.

2. Mål T-75/97

- 71 Kommissionen har gjort två invändningar om rättegångshinder gentemot denna talan, vilken avser ogiltigförklaring av undantagsförordningen. För det första har

sökanden inte något berättigat intresse av att få saken prövad. För det andra är sökanden inte personligen berörd av denna förordning. Förstainstansrätten anser att det är lämpligt att först pröva den andra invändningen om rättegångshinder.

Parternas argument

- 72 Enligt kommissionen är sökanden inte personligen berörd av undantagsförordningen.
- 73 Sökanden anser att den är direkt och personligen berörd av undantagsförordningen.
- 74 Sökanden har för det första påpekat att det tillstånd av tullmyndigheterna som kan ges till mellanledsimportörer inom ramen för det särskilda ändamålsförfarandet är underställt villkor som är strängare än de villkor som föreskrivs för monteringsimportörerna.
- 75 Sökanden har för det andra påpekat att undantagsförordningen, i synnerhet artikel 14 avseende förfarandet som är tillämpligt på mellanledsimportörerna, även innehåller materiella bestämmelser, eftersom det i förordningen fastställs kvantitativa tröskelvärden för när en import *per se* inte anses utgöra ett kringgående.

- 76 Sökanden har i övrigt upprepat de argument som den har framfört som försvar mot invändningen om rättegångshinder i mål T-74/97.

Förstainstansrättens bedömning

- 77 Undantagsförordningen innehåller, i enlighet med artikel 3 i utvidgningsförordningen, detaljerade bestämmelser om att viss import av cykeldelar från Folkrepubliken Kina skall befrias från den utvidgade antidumpningstullen. I denna förordning föreskrivs bland annat att det endast är monteringsimportörerna som kan befrias från tullen direkt av kommissionen och att övriga importörer måste deklarerera sin import inom ramen för det särskilda ändamålsförfarandet.
- 78 Det framgår av undantagsförordningen att dess innehåll inte har fastställts med hänsyn till den särskilda ställning som en viss bestämd ekonomisk aktör befinner sig i, utan tvärtom enbart med beaktande av den utvidgningsförordning genom vilken kommissionen bemyndigas att anta denna förordning. Undantagsförordningen berör följaktligen, liksom bestämmelserna i utvidgningsförordningen om inrättandet av regler om befrielse från den utvidgade tullen, inte sökanden på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för den eller på grund av en faktisk situation som särskiljer den i förhållande till alla andra personer, utan endast på grund av den objektiva egenskapen att sökanden är mellanledsimportör av cykeldelar från Folkrepubliken Kina, på samma sätt som alla andra aktörer som faktiskt eller potentiellt befinner sig i en identisk situation.

- 79 Av detta följer att sökanden inte är personligen berörd av undantagsförordningen och att talan följaktligen skall avvisas, utan att det är nödvändigt att beröra frågan huruvida sökanden kan göra gällande att den har ett berättigat intresse av att väcka talan mot denna förordning eller frågan huruvida sökanden berörs direkt av denna förordning.
- 80 Av vad anförts följer att även sökandens talan i mål T-75/97 skall avvisas.

Rättegångskostnader

- 81 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens och rådets yrkande bifallas.
- 82 Enligt artikel 87.4 i samma rättegångsregler skall medlemsstater och institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Följaktligen skall Republiken Frankrike och kommissionen bära sina rättegångskostnader i mål T-74/97.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan i målen T-74/97 och T-75/97 avvisas.
- 2) Sökanden skall bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta rådets rättegångskostnad i mål T-74/97 och kommissionens rättegångskostnad i mål T-75/97.
- 3) Republiken Frankrike och kommissionen skall bära sina rättegångskostnader i mål T-74/97.

Lenaerts

Tiili

Azizi

Jaeger

Mengozzi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 26 september 2000.

H. Jung

K. Lenaerts

Justitiesekreterare

Ordförande